

Lag om ändring i lagen (2013:561) om förvaltare av alternativa investeringsfonder;

utfärdad den 19 juni 2014.

Enligt riksdagens beslut¹ föreskrivs² i fråga om lagen (2013:561) om förvaltare av alternativa investeringsfonder

dels att 5 kap. 4 § ska upphöra att gälla,

dels att 1 kap. 1, 8 och 12 §§, 4 kap. 2–6 och 8–11 §§, 5 kap. 3, 6, 7 och 11–13 §§, 8 kap. 28 §, 13 kap. 4 och 13 §§, 14 kap. 4 och 22 §§, 15 kap. 2 §, 16 kap. 2 § samt rubriken till 5 kap. och rubriken närmast före 5 kap. 3 § ska ha följande lydelse,

dels att det i lagen ska införas 25 nya paragrafer, 1 kap. 6 a och 11 a §§, 4 kap. 8 a §, 5 kap. 10 a–10 j och 14–18 §§, 6 kap. 4 a och 4 b §§ och 8 kap. 32–36 §§, samt närmast före 5 kap. 10 a, 10 b, 10 c, 10 d, 10 e, 10 g, 10 i och 14 §§ och 8 kap. 32 § nya rubriker av följande lydelse,

dels att det i lagen ska införas ett nytt kapitel, 5 a kap., av följande lydelse.

1 kap.

1 § I denna lag finns bestämmelser om tillstånd för, registrering av och tillsyn över förvaltare av alternativa investeringsfonder (AIF-förvaltare) samt hur deras verksamhet ska drivas.

I lagen finns även bestämmelser om förvaringsinstitut och externa värderares skadeståndsansvar.

Lagen är indelad i sjutton kapitel. Dessa är

- lagens innehåll, definitioner, tillämpningsområde och allmänna bestämmelser om förvaltning av alternativa investeringsfonder (1 kap.),
- registrering vid förvaltning av alternativa investeringsfonder som inte överstiger vissa tröskelvärden (2 kap.),
- tillstånd för svenska AIF-förvaltare (3 kap.),
- svenska AIF-förvaltares marknadsföring i Sverige (4 kap.),
- utländska AIF-förvaltares verksamhet i Sverige och utomlands (5 kap.),
- referensland för icke EES-baserade AIF-förvaltare (5 a kap.),
- svenska AIF-förvaltares verksamhet utomlands (6 kap.),
- startkapital och kapitalbas (7 kap.),

¹ Prop. 2013/14:113, bet. 2013/14:FiU30, rskr. 2013/14:330.

² Jfr Europaparlamentets och rådets direktiv 2011/61/EU av den 8 juni 2011 om förvaltning av alternativa investeringsfonder samt om ändring av direktiv 2003/41/EG och 2009/65/EG och förordningarna (EG) nr 1060/2009 och (EU) nr 1095/2010 (EUT L 174, 1.7.2011, s. 1, Celex 32011L0061).

- skydd för investerare och andra rörelse regler (8 kap.),
- förvaringsinstitut (9 kap.),
- informationskrav (10 kap.),
- särskilt om förvärv av onoterade företag och emittenter (11 kap.),
- särskilt om specialfonder (12 kap.),
- tillsyn och myndighetssamarbete (13 kap.),
- ingripanden (14 kap.),
- bemyndiganden (15 kap.), och
- överklagande (16 kap.).

6 a § För icke EES-baserade AIF-förvaltare ska hänvisningar i denna lag till förvaltarens hemland i stället avse förvaltarens referensland.

8 § Med en *icke EES-baserad AIF-förvaltares värmland* avses det land, annat än referenslandet, i vilket förvaltaren

1. förvaltar en alternativ investeringsfond som har det landet som sitt hemland, eller
2. marknadsför andelar eller aktier i en alternativ investeringsfond, oberoende av vilket land som utgör fondens hemland.

11 a § I denna lag betyder

1. *etablerad*
 - a) för rättsliga representanter som är juridiska personer: där deras stadgeenliga säte finns,
 - b) för rättsliga representanter som är fysiska personer: där de har sin hemvist,
2. *referensland*: det land inom EES som fastställs i enlighet med 5 a kap. eller i enlighet med lagstiftningen i ett annat land inom EES som genomför reglerna om referensland i direktivet om förvaltare av alternativa investeringsfonder,
3. *rättslig representant*: en fysisk person som har sin hemvist i ett land inom EES eller en juridisk person som har sitt stadgeenliga säte i ett land inom EES, och som uttryckligen är utsedd av en icke EES-baserad AIF-förvaltare att handla för en sådan förvaltares räkning gentemot myndigheter, kunder, andra enheter och motparter till förvaltaren inom EES när det gäller förvaltarens skyldigheter enligt denna lag och direktivet om förvaltare av alternativa investeringsfonder.

12 § Denna lag gäller för AIF-förvaltare som är etablerade i Sverige och som förvaltar en eller flera alternativa investeringsfonder, oberoende av om dessa fonder är EES-baserade eller icke EES-baserade.

För utländska AIF-förvaltare gäller bestämmelserna i denna lag i den utsträckning som framgår av 5 kap., 5 a kap., 8 kap. 28, 30–36 §§ och 14 kap. 19–22 §§. För filialer till utländska AIF-förvaltare gäller i övrigt lagen (1992:160) om utländska filialer m.m.

I 2 kap. finns särskilda bestämmelser för AIF-förvaltare som förvaltar portföljer av fonder vars sammanlagda tillgångar inte överstiger vissa tröskelvärden.

2 § En AIF-förvaltare med tillstånd enligt 3 kap. 1 § får, efter tillstånd av Finansinspektionen, marknadsföra andelar eller aktier i en av förvaltaren förvaltd utländsk EES-baserad alternativ investeringsfond till icke-professionella investerare i Sverige. Tillstånd får ges bara om

1. fondens enda syfte är att göra kollektiva investeringar i sådana tillgångar som avses i 12 kap. 13 § med kapital från allmänheten eller från en särskilt angiven och avgränsad krets investerare,
2. fonden tillämpar principen om riskspridning,
3. fondens andelar eller aktier på begäran av andels- eller aktieägarna återköps eller inlöses med medel ur fondens tillgångar,
4. AIF-förvaltaren vidtar nödvändiga åtgärder för att här i landet kunna
 - göra utbetalningar till andels- eller aktieägarna,
 - lösa in andelar eller aktier, och
 - lämna den information som förvaltaren är skyldig att tillhandahålla, och
5. det finns ett faktablad för fonden som uppfyller kraven i 10 kap. 2 §.

Om marknadsföringen avser andelar eller aktier i en matarfond till en alternativ investeringsfond vars mottagarfond, eller dess förvaltare, inte är EES-baserad, krävs dessutom att kraven för marknadsföring till professionella investerare i Sverige är uppfyllda.

3 §³ En AIF-förvaltare med tillstånd enligt 3 kap. 1 § får, efter tillstånd av Finansinspektionen, marknadsföra andelar eller aktier i en av förvaltaren förvaltd icke EES-baserad alternativ investeringsfond till icke-professionella investerare i Sverige. Tillstånd får ges bara om kraven i 2 § första stycket och kraven för marknadsföring till professionella investerare i Sverige är uppfyllda.

4 §⁴ En AIF-förvaltare med tillstånd enligt 3 kap. 1 § får, efter tillstånd av Finansinspektionen, marknadsföra andelar eller aktier i en av förvaltaren förvaltd alternativ investeringsfond till icke-professionella investerare i Sverige i andra fall än som avses i 1–3 §§, om

1. kraven för marknadsföring till professionella investerare i Sverige är uppfyllda,
2. andelarna eller aktierna i fonden är upptagna till handel på en reglerad marknad eller motsvarande marknad utanför EES, och
3. det finns ett faktablad för fonden som uppfyller kraven i 10 kap. 2 §.

5 § En AIF-förvaltare som är registrerad enligt 2 kap. 3 § eller har tillstånd enligt 3 kap. 1 § får, efter tillstånd av Finansinspektionen, marknadsföra andelar eller aktier i en av förvaltaren förvaltd EES-baserad alternativ investeringsfond till sådana icke-professionella investerare som anges i andra stycket, om fonden

1. saknar rätt till inlösen under minst fem år från den första investeringen, och
2. enligt sin investeringspolicy generellt investerar i emittenter eller onoterade företag för att förvärva kontroll enligt 11 kap.

³ Ändringen innebär bl.a. att andra stycket upphävs.

⁴ Ändringen innebär bl.a. att andra stycket upphävs.

Andelar eller aktier i en sådan alternativ investeringsfond som anges i första stycket får, under de förutsättningar som anges där, marknadsföras till sådana icke-professionella investerare i Sverige som

1. utfäster sig att investera ett belopp som motsvarar minst 100 000 euro, och

2. skriftligen, i en annan handling än avtalet som ingås för investeringsåtagandet, uppger att de är medvetna om riskerna med det avsedda åtagandet eller investeringen.

En sådan AIF-förvaltare får även, efter tillstånd av Finansinspektionen, marknadsföra en av förvaltaren förvaltd icke EES-baserad alternativ investeringsfond som uppfyller kraven i första stycket 1 och 2 till investerare som avses i andra stycket, om kraven i 8 § andra stycket 2 och 3 är uppfyllda. För en AIF-förvaltare med tillstånd enligt 3 kap. 1 § ska även kraven i 8 § andra stycket 1 och tredje stycket eller kraven i 8 a § vara uppfyllda.

6 § En AIF-förvaltare med tillstånd enligt 3 kap. 1 § får utöver sådana andelar eller aktier i alternativa investeringsfonder som får marknadsföras enligt 1, 2, 4 eller 5 §, efter underrättelse till Finansinspektionen, marknadsföra andelar eller aktier i en av förvaltaren förvaltd EES-baserad alternativ investeringsfond till professionella investerare i Sverige.

En AIF-förvaltare ska fastställa och vidta åtgärder som förhindrar att andelar eller aktier i en alternativ investeringsfond marknadsförs till icke-professionella investerare i Sverige. Det gäller dock inte sådana fonder som förvaltaren får marknadsföra till icke-professionella investerare enligt 1, 2 eller 4 §. Det gäller inte heller för marknadsföring av sådana fonder som anges i 5 § första stycket i förhållande till sådana investerare som anges i 5 § andra stycket.

Ytterligare bestämmelser om marknadsföring av matarfonder till alternativa investeringsfonder finns i 7–8 a §§.

8 § En AIF-förvaltare med tillstånd enligt 3 kap. 1 § får, utöver sådana andelar eller aktier i alternativa investeringsfonder som får marknadsföras enligt 3 eller 4 §, efter tillstånd av Finansinspektionen, till professionella investerare i Sverige marknadsföra andelar eller aktier i en av förvaltaren förvaltd

1. icke EES-baserad alternativ investeringsfond, eller

2. matarfond till en alternativ investeringsfond vars mottagarfond, eller dess förvaltare, inte är EES-baserad.

Tillstånd får ges, om

1. det finns skäl att anta att AIF-förvaltaren kommer att uppfylla samtliga krav enligt denna lag och andra författningar som reglerar verksamheten,

2. det mellan Finansinspektionen och tillsynsmyndigheten i det land där fonden eller mottagarfonden eller dess förvaltare är etablerad finns lämpliga samarbetsarrangemang avseende övervakningen av systemrisk, och

3. det land där fonden eller mottagarfonden eller dess förvaltare är etablerad har vidtagit nödvändiga åtgärder för att motverka penningtvätt och finansiering av terrorism.

Tillstånd får ges även om kraven i 9 kap. inte är uppfyllda, om AIF-förvaltaren har sett till att en eller flera enheter har utsetts för att utföra uppgifterna enligt 9 kap. 9, 10 och 12 §§. Förvaltaren ska informera Finansinspektionen om vem som ansvarar för dessa uppgifter.

Vid marknadsföring enligt första stycket gäller även 6 § andra stycket.

8 a § En AIF-förvaltare med tillstånd enligt 3 kap. 1 § får, efter underrättelse till Finansinspektionen, till professionella investerare i Sverige marknadsföra andelar eller aktier i en av förvaltaren förvaltd

1. icke EES-baserad alternativ investeringsfond, eller
2. matarfond till en alternativ investeringsfond vars mottagarfond, eller dess förvaltare, inte är EES-baserad.

Sådan marknadsföring får ske bara om

1. det mellan Finansinspektionen och tillsynsmyndigheten i det land där fonden eller mottagarfonden eller dess förvaltare är etablerad finns lämpliga samarbetsarrangemang,

2. det land där fonden eller mottagarfonden eller dess förvaltare är etablerad har vidtagit nödvändiga åtgärder för att motverka penningtvätt och finansiering av terrorism, och

3. det mellan Sverige och det land där den icke EES-baserade alternativa investeringsfonden eller mottagarfonden är etablerad finns en skriftlig överenskommelse som uppfyller kraven i artikel 26 i OECD:s modellavtal för skatter på inkomst och förmögenhet och som säkerställer ett effektivt informationsutbyte i skatteärenden mellan Sverige och det landet.

Vid marknadsföring enligt första stycket gäller även 6 § andra stycket.

9 § En underrättelse om marknadsföring enligt 6 eller 8 a § ska innehålla

1. en verksamhetsplan med uppgifter om vilken alternativ investeringsfond som ska marknadsföras och var den är etablerad,

2. fondens fondbestämmelser eller bolagsordning eller motsvarande handlingar,

3. uppgift om fondens förvaringsinstitut,

4. uppgift om var mottagarfonden är etablerad, om marknadsföringen avser en matarfond till en alternativ investeringsfond,

5. en informationsbroschyr enligt 10 kap. 1 §, och

6. uppgifter om vilka åtgärder som har fastställts för att förhindra att marknadsföring sker till icke-professionella investerare.

10 § Finansinspektionen ska senast 20 arbetsdagar efter det att en fullständig underrättelse som avses i 6 och 8 a §§ togs emot meddela AIF-förvaltaren om marknadsföringen får påbörjas eller inte. Bara om förvaltaren eller dess förvaltning av den alternativa investeringsfonden inte uppfyller eller kan antas komma att uppfylla kraven i denna lag eller andra författningar som reglerar verksamheten får inspektionen besluta att marknadsföringen inte får påbörjas.

Marknadsföringen får påbörjas tidigast när Finansinspektionen meddelat AIF-förvaltaren om detta.

Om den alternativa investeringsfondens hemland är ett annat land inom EES, ska Finansinspektionen lämna information till behörig myndighet i det landet om att marknadsföring av andelarna eller aktierna i fonden får påbörjas här i landet.

Om underrättelsen rör en icke EES-baserad alternativ investeringsfond, ska Finansinspektionen lämna information till Europeiska värdepappers- och marknadsmyndigheten om att marknadsföring av andelarna eller aktierna i fonden får påbörjas här i landet.

11 § En AIF-förvaltare som avser att göra en väsentlig ändring av något som har angetts i en underrättelse eller i en ansökan om tillstånd för marknadsföring efter det att marknadsföringen har påbörjats, ska skriftligen anmäla detta till Finansinspektionen senast en månad innan ändringen genomförs. Om det är fråga om en redan genomförd, oplanerad ändring, ska dock en anmälan göras omedelbart efter det att ändringen har genomförts.

Om en planerad ändring skulle innebära att AIF-förvaltaren eller dess förvaltning av en alternativ investeringsfond inte längre uppfyller kraven i denna lag eller andra författningar som reglerar verksamheten, ska Finansinspektionen utan dröjsmål meddela förvaltaren att ändringen inte får genomföras.

Om Finansinspektionen godtar en ändring som innebär att andelar eller aktier i en sådan alternativ investeringsfond som avses i 8 a § inte längre ska marknadsföras eller att andelar eller aktier i ytterligare en sådan fond ska marknadsföras här i landet, ska inspektionen utan dröjsmål informera Europeiska värdepappers- och marknadsmyndigheten om ändringen.

I 14 kap. finns bestämmelser om ingripanden mot en AIF-förvaltare som har genomfört en väsentlig ändring i strid med denna paragraf.

5 kap. Utländska AIF-förvaltares verksamhet i Sverige och utomlands

Marknadsföring till professionella investerare

3 § En utländsk EES-baserad AIF-förvaltare som i sitt hemland har tillstånd som avses i direktivet om förvaltare av alternativa investeringsfonder får, utan tillstånd enligt denna lag, till professionella investerare i Sverige marknadsföra andelar eller aktier i en av förvaltaren förvaltd

1. EES-baserad alternativ investeringsfond,
2. icke EES-baserad alternativ investeringsfond, eller
3. matarfond till en alternativ investeringsfond vars mottagarfond, eller dess förvaltare, inte är EES-baserad.

Marknadsföring av andelar eller aktier i andra alternativa investeringsfonder än specialfonder får inledas när behörig myndighet i förvaltarens hemland har meddelat förvaltaren att en underrättelse om verksamheten och ett intyg om att förvaltaren har tillstånd som avses i direktivet om förvaltare av alternativa investeringsfonder och där tillståndets omfattning och eventuella begränsningar avseende investeringsstrategier framgår har lämnats till Finansinspektionen.

6 § En utländsk EES-baserad AIF-förvaltare som i sitt hemland har tillstånd som avses i direktivet om förvaltare av alternativa investeringsfonder får, efter tillstånd av Finansinspektionen, marknadsföra andelar eller aktier i en av förvaltaren förvaltd alternativ investeringsfond till icke-professionella investerare i Sverige. Tillstånd får ges bara om

1. fonden uppfyller kraven i 4 kap. 2 § första stycket, eller
2. andelarna eller aktierna i fonden är upptagna till handel på en reglerad marknad eller motsvarande marknad utanför EES och det finns ett faktablad för fonden som uppfyller kraven i 10 kap. 2 §.

Om marknadsföringen avser andelar eller aktier i en icke EES-baserad alternativ investeringsfond eller en matarfond till en alternativ investeringsfond vars mottagarfond, eller dess förvaltare, inte är EES-baserad, krävs dessutom

att kraven för marknadsföring till professionella investerare i Sverige är uppfyllda.

7 §⁵ En utländsk EES-baserad AIF-förvaltare som i sitt hemland har tillstånd eller är registrerad i enlighet med nationell lagstiftning som genomför direktivet om förvaltare av alternativa investeringsfonder får, efter underrättelse enligt 3 § eller efter tillstånd av Finansinspektionen, marknadsföra andelar eller aktier i en av förvaltaren förvaltd EES-baserad alternativ investeringsfond som uppfyller kraven i 4 kap. 5 § första stycket till professionella investerare i Sverige samt, efter tillstånd av Finansinspektionen, till sådana icke-professionella investerare som anges i 4 kap. 5 § andra stycket.

En sådan AIF-förvaltare med tillstånd i sitt hemland får

1. efter tillstånd av Finansinspektionen marknadsföra en av förvaltaren förvaltd icke EES-baserad alternativ investeringsfond som uppfyller kraven i första stycket till investerare som avses i första stycket, om kraven i 5 § andra stycket 2 och 3 är uppfyllda, eller

2. efter underrättelse enligt 3 § marknadsföra en av förvaltaren förvaltd icke EES-baserad alternativ investeringsfond som uppfyller kraven i första stycket till professionella investerare och, efter tillstånd av Finansinspektionen, till sådana icke-professionella investerare som avses i första stycket.

För en AIF-förvaltare som avses i andra stycket 1 gäller även 5 § andra stycket 1 och tredje stycket.

En sådan AIF-förvaltare som är registrerad i sitt hemland får, efter tillstånd av Finansinspektionen, marknadsföra en av förvaltaren förvaltd icke EES-baserad alternativ investeringsfond som uppfyller kraven i första stycket för marknadsföring till professionella investerare och sådana icke-professionella investerare som avses i första stycket, om kraven i 5 § andra stycket 2 och 3 är uppfyllda.

Tillstånd för icke EES-baserade AIF-förvaltare

10 a § Tillstånd som avses i direktivet om förvaltare av alternativa investeringsfonder krävs för att en icke EES-baserad AIF-förvaltare, efter underrättelse till behörig myndighet, ska få förvalta en alternativ investeringsfond som är etablerad i Sverige eller ett annat land inom EES och marknadsföra andelarna eller aktierna i en av förvaltaren förvaltd alternativ investeringsfond till professionella investerare i Sverige eller ett annat land inom EES.

Tillstånd ska sökas hos Finansinspektionen, om Sverige är förvaltarens referensland. Bestämmelser om referensland finns i 5 a kap. Om Finansinspektionen finner att valet av referensland inte uppfyller kriterierna i 5 a kap. 1 eller 9 §, ska inspektionen avslå förvaltarens ansökan om tillstånd.

Tillstånd enligt andra stycket får inte ges för förvaltning av en specialfond.

För icke EES-baserade AIF-förvaltare med tillstånd enligt andra stycket gäller denna lag i tillämpliga delar.

Förutsättningar för tillstånd

10 b § Finansinspektionen ska ge en icke EES-baserad AIF-förvaltare tillstånd enligt 10 a § andra stycket, om

⁵ Senaste lydelse 2014:796.

1. Sverige har fastställts som förvaltarens referensland,
 2. det finns en utsedd rättslig representant för förvaltaren här i landet,
 3. det mellan Finansinspektionen, de behöriga myndigheterna för berörda EES-baserade fonder och tillsynsmyndigheten i det land där förvaltaren är etablerad finns lämpliga samarbetsarrangemang,
 4. det land där förvaltaren är etablerad har vidtagit nödvändiga åtgärder för att motverka penningtvätt och finansiering av terrorism,
 5. det mellan Sverige och det land där förvaltaren är etablerad finns en skriftlig överenskommelse som uppfyller kraven i artikel 26 i OECD:s modellavtal för skatter på inkomst och förmögenhet och som säkerställer ett effektivt informationsutbyte i skatteärenden mellan Sverige och det landet,
 6. Finansinspektionens och övriga behöriga myndigheters effektiva utövande av sina tillsynsuppgifter inte hindras av de lagar och författningar som förvaltaren omfattas av i det land där förvaltaren är etablerad eller av att undersöknings- eller tillsynsbehörigheten hos tillsynsmyndigheten i det land där förvaltaren är etablerad är begränsad,
 7. förvaltaren har tillräckligt startkapital och tillräcklig kapitalbas enligt 7 kap.,
 8. förvaltarens aktieägare eller medlemmar, som har eller kan förväntas få kvalificerade innehav, bedöms lämpliga att utöva ett väsentligt inflytande över förvaltarens ledning,
 9. de personer som ingår i ledningen för förvaltarens verksamhet har tillräcklig insikt och erfarenhet för att delta i ledningen av en AIF-förvaltare samt även i övrigt är lämpliga för en sådan uppgift, och
 10. det finns skäl att anta att den planerade verksamheten kommer att drivas enligt bestämmelserna i denna lag och andra författningar som reglerar förvaltarens verksamhet.
- AIF-förvaltaren är dock inte skyldig att följa en bestämmelse i denna lag eller annan författning, om förvaltaren kan visa
1. att det är omöjligt att samtidigt följa både bestämmelsen och den tvingande lagstiftning som gäller för
 - a) förvaltaren, eller
 - b) den icke EES-baserade alternativa investeringsfond som ska marknadsföras, och
 2. att den lagstiftning som gäller för förvaltaren eller fonden i det land där de är etablerade innehåller en likvärdig regel som har samma regleringssyfte och som innebär samma skyddsnivå för fondens investerare.

Ansökan om tillstånd och tillståndsprövning

10 c § En ansökan om tillstånd som avses i 10 a § andra stycket ska innehålla

1. en motivering till valet av referensland och information om marknadsföringsstrategin för den alternativa investeringsfonden,
2. en förteckning över de eventuella bestämmelser i denna lag som är oförenliga med tvingande lagstiftning som gäller för AIF-förvaltaren eller den alternativa investeringsfonden där dessa är etablerade,
3. ett skriftligt intyg som
 - a) innehåller en beskrivning av de regler i den tvingande lagstiftningen i det land där AIF-förvaltaren eller den alternativa investeringsfonden är eta-

blerad som är likvärdiga med de bestämmelser som avses i 2 och ett rättsutlåtande som styrker detta, och

b) visar att förvaltaren följer dessa regler i det landet,

4. namn på förvaltarens rättsliga representant och uppgift om var denne är etablerad, och

5. de uppgifter och handlingar som anges i 3 kap. 5 § första stycket.

Uppgifter och handlingar enligt första stycket 5 behöver bara lämnas för de EES-baserade alternativa investeringsfonder som förvaltaren avser att förvalta och de alternativa investeringsfonder som förvaltaren ska marknadsföra inom EES med stöd av denna lag.

För underrättelseförfarandet, väsentliga ändringar av något som har angetts i en underrättelse och Finansinspektionens handläggning tillämpas 3 kap. 6–10 §§. För att en ansökan om tillstånd ska anses fullständig enligt 3 kap. 8 § andra stycket, ska AIF-förvaltaren även ha lämnat in det som anges i första stycket 1–4.

Underrättelse inför tillståndsbeslut

10 d § Finansinspektionen ska utan dröjsmål underrätta Europeiska värdepappers- och marknadsmyndigheten, om inspektionen finner att villkoren i 10 b § andra stycket är uppfyllda.

Tidsfristen i 3 kap. 8 § första stycket ska inte löpa under tiden från det att Finansinspektionen har underrättat Europeiska värdepappers- och marknadsmyndigheten till dess att myndigheten har lämnat sitt besked till inspektionen.

Om Finansinspektionen avser att inte följa det råd som Europeiska värdepappers- och marknadsmyndigheten har lämnat i fråga om tillämpningen av undantaget i 10 b § andra stycket, ska inspektionen underrätta myndigheten om detta. Inspektionen ska även underrätta behörig myndighet i varje annat land inom EES i vilket AIF-förvaltaren avser att marknadsföra en alternativ investeringsfond.

Förvaltning av en alternativ investeringsfond som är etablerad i Sverige

10 e § En icke EES-baserad AIF-förvaltare som har ett annat referensland än Sverige får, utan tillstånd enligt denna lag, förvalta en alternativ investeringsfond som är etablerad i Sverige och inte är en specialfond, om förvaltaren i sitt referensland har tillstånd som avses i direktivet om förvaltare av alternativa investeringsfonder och som omfattar förvaltning av en alternativ investeringsfond av motsvarande slag som den som ska förvaltas här i landet.

Verksamheten får inledas den dag då behörig myndighet i förvaltarens referensland har meddelat förvaltaren att en underrättelse om verksamheten och ett intyg om att förvaltaren har tillstånd som avses i direktivet om förvaltare av alternativa investeringsfonder har lämnats till Finansinspektionen.

10 f § Verksamhet i Sverige enligt 10 e § får drivas genom att en AIF-förvaltare inrättar en filial här i landet eller erbjuder och utför tjänster i Sverige från det land där förvaltaren är etablerad. För AIF-förvaltarens verksamhet i Sverige tillämpas 4 kap. 6 § andra stycket vid marknadsföring av andra alternativa investeringsfonder än

1. sådana fonder som får marknadsföras till icke-professionella investerare efter tillstånd enligt 11 §, och

2. sådana fonder som får marknadsföras efter tillstånd enligt 12 §, till sådana icke-professionella investerare som anges i 4 kap. 5 § andra stycket.

I fråga om verksamhet som drivs genom filial här i landet ska även 8 kap. 1, 19–21 och 23 §§ tillämpas.

Marknadsföring av EES-baserade alternativa investeringsfonder till professionella investerare i Sverige

10 g § En icke EES-baserad AIF-förvaltare med tillstånd enligt 10 a § andra stycket ska underrätta Finansinspektionen innan förvaltaren påbörjar marknadsföring av andelar eller aktier i en av förvaltaren förvaltd EES-baserad alternativ investeringsfond till professionella investerare i Sverige.

För underrättelsens innehåll, underrättelseförfarandet, väsentliga ändringar av något som har angetts i en underrättelse och Finansinspektionens handläggning tillämpas 4 kap. 9–11 §§. Finansinspektionen ska, utöver det som anges i 4 kap. 10 § tredje stycket, lämna information till Europeiska värdepappers- och marknadsmyndigheten om förvaltarens marknadsföring i Sverige samt informera myndigheten och berörda behöriga myndigheter om inspektionen finner att en ändring som avses i 4 kap. 11 § är godtagbar och medför antingen att vissa alternativa investeringsfonder inte längre marknadsförs eller att ytterligare alternativa investeringsfonder kommer att marknadsföras.

10 h § En icke EES-baserad AIF-förvaltare med tillstånd som avses i direktivet om förvaltare av alternativa investeringsfonder som har ett annat referensland än Sverige får, utan tillstånd enligt denna lag, marknadsföra andelar eller aktier i en av förvaltaren förvaltd EES-baserad alternativ investeringsfond till professionella investerare här i landet. Marknadsföringen får inledas när behörig myndighet i referenslandet har meddelat förvaltaren att en underrättelse om verksamheten och ett intyg om att förvaltaren har tillstånd som avses i direktivet om förvaltare av alternativa investeringsfonder och där tillståndets omfattning och eventuella begränsningar avseende investeringsstrategier framgår har lämnats till Finansinspektionen.

Marknadsföring av icke EES-baserade alternativa investeringsfonder till professionella investerare i Sverige

10 i § En icke EES-baserad AIF-förvaltare med tillstånd enligt 10 a § andra stycket får, efter att ha underrättat Finansinspektionen, marknadsföra andelar eller aktier i en av förvaltaren förvaltd icke EES-baserad alternativ investeringsfond till professionella investerare i Sverige. Vid sådan marknadsföring krävs att

1. det mellan Finansinspektionen och tillsynsmyndigheten i det land där fonden är etablerad finns lämpliga samarbetsarrangemang,
2. det land där fonden är etablerad har vidtagit nödvändiga åtgärder för att motverka penningtvätt och finansiering av terrorism, och
3. det mellan Sverige och det land där fonden är etablerad finns en skriftlig överenskommelse som uppfyller kraven i artikel 26 i OECD:s modellavtal för skatter på inkomst och förmögenhet och som säkerställer ett effektivt informationsutbyte i skatteärenden mellan Sverige och det landet.

För underrättelsens innehåll, underrättelseförfarandet, väsentliga ändringar av något som har angetts i en underrättelse och Finansinspektionens handläggning tillämpas 4 kap. 9–11 §§. Finansinspektionen ska, utöver det som anges i 4 kap. 10 § tredje stycket, lämna information till Europeiska värdepappers- och marknadsmyndigheten om förvaltarens marknadsföring i Sverige samt informera myndigheten om inspektionen finner att en ändring som avses i 4 kap. 11 § är godtagbar och medför antingen att vissa alternativa investeringsfonder inte längre marknadsförs eller att ytterligare fonder kommer att marknadsföras.

10 j § En icke EES-baserad AIF-förvaltare med tillstånd som avses i direktivet om förvaltare av alternativa investeringsfonder som har ett annat referensland än Sverige får, utan tillstånd enligt denna lag, marknadsföra andelar eller aktier i en av förvaltaren förvaltd icke EES-baserad alternativ investeringsfond till professionella investerare här i landet. Marknadsföringen får inledas när behörig myndighet i referenslandet har meddelat förvaltaren att en underrättelse om verksamheten och ett intyg om att förvaltaren har tillstånd som avses i direktivet om förvaltare av alternativa investeringsfonder och där tillståndets omfattning och eventuella begränsningar avseende förvaltningsstrategier framgår har lämnats till Finansinspektionen.

11 § En icke EES-baserad AIF-förvaltare får, efter tillstånd av Finansinspektionen, marknadsföra andelar eller aktier i en av förvaltaren förvaltd alternativ investeringsfond till icke-professionella investerare i Sverige. För tillstånd krävs att

1. fonden uppfyller kraven i 4 kap. 2 § första stycket, eller
2. andelarna eller aktierna i fonden är upptagna till handel på en reglerad marknad eller en motsvarande marknad utanför EES och det finns ett faktablad för fonden som uppfyller kraven i 10 kap. 2 §, och
3. förvaltaren
 - a) uppfyller kraven som anges i 10 § och driver motsvarande verksamhet och står under betryggande tillsyn av en tillsynsmyndighet i det land där förvaltaren är etablerad, eller
 - b) får marknadsföra andelar eller aktier i fonden till professionella investerare enligt 10 g, 10 h, 10 i eller 10 j §.

12 § En icke EES-baserad AIF-förvaltare får, efter tillstånd av Finansinspektionen, marknadsföra andelar eller aktier i en alternativ investeringsfond som uppfyller kraven i 4 kap. 5 § första stycket till sådana icke-professionella investerare som anges i 4 kap. 5 § andra stycket. Tillstånd får ges bara om kraven i 10 § är uppfyllda eller fonden får marknadsföras till professionella investerare i Sverige enligt 10 g, 10 h, 10 i eller 10 j §.

13 § Verksamheten i Sverige får drivas genom att en icke EES-baserad AIF-förvaltare inrättar en filial här i landet eller erbjuder och utför tjänster i Sverige från det land där förvaltaren är etablerad. För AIF-förvaltarens verksamhet i Sverige tillämpas 4 kap. 6 § andra stycket vid marknadsföring av andra alternativa investeringsfonder än

1. sådana fonder som får marknadsföras till icke-professionella investerare efter tillstånd enligt 11 §, och

2. sådana fonder som får marknadsföras efter tillstånd enligt 12 §, såvitt gäller sådana icke-professionella investerare som anges i 4 kap. 5 § andra stycket.

I fråga om verksamhet som drivs genom filial här i landet ska även 8 kap. 1, 19–21 och 23 §§ tillämpas.

Vid en planerad eller en redan genomförd, oplanerad väsentlig ändring av något som har angetts i en ansökan om tillstånd enligt 10, 11 eller 12 § ska 9 § tillämpas.

Förvaltning och marknadsföring av alternativa investeringsfonder i ett annat land inom EES

14 § En icke EES-baserad AIF-förvaltare med tillstånd enligt 10 a § andra stycket som avser att förvalta en alternativ investeringsfond som är etablerad i ett annat land inom EES, ska underrätta Finansinspektionen innan sådan verksamhet inleds första gången. Vid förvaltning av en sådan fond krävs att AIF-förvaltaren enligt sitt tillstånd enligt 10 a § andra stycket har rätt att förvalta fonder av motsvarande slag som den som ska förvaltas i värdlandet.

Om förvaltaren avser att förvalta fonden från Sverige (gränsöverskridande verksamhet), ska underrättelsen innehålla

1. uppgift om i vilket land AIF-förvaltaren avser att förvalta fonden, och
2. en verksamhetsplan med uppgifter om vilka tjänster som förvaltaren avser att utföra och vilken fond som förvaltaren avser att förvalta.

Om förvaltaren avser att erbjuda och utföra sina tjänster genom en filial i värdlandet (filialverksamhet), ska underrättelsen, utöver det som anges i andra stycket, innehålla uppgifter om

1. filialens organisation,
2. på vilken adress i fondens hemland handlingar kan erhållas, samt
3. namn och kontaktuppgifter för filialens ansvariga ledning.

15 § För underrättelseförfarandet, väsentliga ändringar av något som har angetts i en underrättelse och Finansinspektionens handläggning tillämpas 6 kap. 2 och 6 §§. Finansinspektionen ska, utöver det som anges i 6 kap. 2 § tredje stycket, lämna information till Europeiska värdepappers- och marknadsmyndigheten om att förvaltaren får börja förvalta den alternativa investeringsfonden i värdlandet samt informera myndigheten och berörda behöriga myndigheter om inspektionen finner att en ändring som avses i 6 kap. 6 § är godtagbar.

För underrättelseförfarandet avseende filialverksamhet gäller även 16 kap. 2 § andra–fjärde styckena.

16 § En icke EES-baserad AIF-förvaltare med tillstånd enligt 10 a § andra stycket som avser att marknadsföra andelar eller aktier i en av förvaltaren förvaltd EES-baserad alternativ investeringsfond till professionella investerare i ett annat land inom EES, ska underrätta Finansinspektionen innan verksamheten inleds.

17 § En icke EES-baserad AIF-förvaltare med tillstånd enligt 10 a § andra stycket som avser att marknadsföra andelar eller aktier i en av förvaltaren förvaltd icke EES-baserad alternativ investeringsfond till professionella inves-

terare i ett annat land inom EES, ska underrätta Finansinspektionen innan verksamheten inleds. Vid sådan marknadsföring krävs att

1. det mellan Finansinspektionen och tillsynsmyndigheten i det land där fonden är etablerad finns lämpliga samarbetsarrangemang,
2. det land där fonden är etablerad har vidtagit nödvändiga åtgärder för att förhindra penningtvätt och finansiering av terrorism, och
3. det mellan det land där fonden är etablerad samt Sverige och de länder inom EES där fonden ska marknadsföras finns en skriftlig överenskommelse som uppfyller kraven i artikel 26 i OECD:s modellavtal för skatter på inkomst och förmögenhet och som säkerställer ett effektivt informationsutbyte i skatteärenden mellan berörda länder.

18 § En underrättelse om marknadsföring enligt 16 eller 17 § ska innehålla

1. en verksamhetsplan med uppgifter om vilken fond som ska marknadsföras, var den är etablerad och i vilka länder marknadsföringen ska ske,
2. fondens fondbestämmelser, bolagsordning eller motsvarande handlingar,
3. uppgift om fondens förvaringsinstitut,
4. uppgift om var mottagarfonden är etablerad, om marknadsföringen avser en matarfond till en alternativ investeringsfond,
5. en informationsbroschyr enligt 10 kap. 1 §, och
6. information om de arrangemang som har fastställts för marknadsföringen och, i tillämpliga fall, vilka åtgärder som har fastställts för att förhindra att marknadsföring sker till icke-professionella investerare.

För underrättelseförfarandet, väsentliga ändringar av något som har angetts i en underrättelse och Finansinspektionens handläggning tillämpas 6 kap. 5 och 6 §§. Finansinspektionen ska, utöver det som anges i 6 kap. 5 § tredje stycket, lämna information till Europeiska värdepappers- och marknadsmyndigheten om att förvaltaren får börja marknadsföra den alternativa investeringsfonden i världlandet samt informera myndigheten och berörda behöriga myndigheter om inspektionen finner att en ändring som avses i 6 kap. 6 § är godtagbar och medför antingen att vissa alternativa investeringsfonder inte längre marknadsförs eller att ytterligare alternativa investeringsfonder kommer att marknadsföras.

5 a kap. Referensland för icke EES-baserade AIF-förvaltare

Sverige som obligatoriskt referensland

1 § Sverige är referensland för en icke EES-baserad AIF-förvaltare, när förvaltaren ska

1. förvalta men inte marknadsföra flera EES-baserade alternativa investeringsfonder som samtliga är etablerade här i landet,
2. marknadsföra endast en EES-baserad alternativ investeringsfond, som varken har tillstånd eller är registrerad men som är avsedd att marknadsföras enbart här i landet,
3. marknadsföra endast en icke EES-baserad alternativ investeringsfond och enbart här i landet,
4. marknadsföra flera EES-baserade alternativa investeringsfonder inom EES, och de flesta av dessa fonder är avsedda att aktivt marknadsföras här i landet, förutsatt att inte samtliga har tillstånd eller är registrerade i något annat land, eller

5. marknadsföra flera icke EES-baserade eller flera EES-baserade och icke EES-baserade alternativa investeringsfonder inom EES, och de flesta av dessa fonder är avsedda att aktivt marknadsföras här i landet.

Sverige som referensland efter särskilt beslut

2 § Sverige får även vara referensland för en icke EES-baserad AIF-förvaltare i de fall som anges i 3–7 §§.

3 § Sverige får vara referensland vid förvaltning, utan marknadsföring, av flera EES-baserade alternativa investeringsfonder i flera länder inom EES, om

1. de flesta av fonderna är etablerade här i landet, eller
2. den största andelen av fondtillgångarna förvaltas här i landet.

4 § Sverige får vara referensland vid marknadsföring av endast en EES-baserad alternativ investeringsfond i ett enda land inom EES, om

1. fonden har tillstånd eller är registrerad här i landet, eller
2. fonden är avsedd att marknadsföras här i landet.

5 § Sverige får vara referensland vid marknadsföring av endast en EES-baserad alternativ investeringsfond i flera olika länder inom EES, om

1. fonden har tillstånd eller är registrerad här i landet, eller
2. Sverige är ett av de länder där fonden är avsedd att aktivt marknadsföras.

6 § Sverige får vara referensland vid marknadsföring av endast en icke EES-baserad alternativ investeringsfond i flera olika länder inom EES, om Sverige är ett av de länder inom EES där fonden är avsedd att marknadsföras.

7 § Sverige får vara referensland vid marknadsföring av flera EES-baserade alternativa investeringsfonder inom EES som alla har tillstånd eller är registrerade i samma land inom EES, om

1. fonderna har tillstånd eller är registrerade här i landet, eller
2. Sverige är det land där de flesta av dessa fonder är avsedda att aktivt marknadsföras.

Beslut om referensland

8 § I sådana fall som avses i 3–7 §§ ska AIF-förvaltaren begära att Finansinspektionen och behörig myndighet i samtliga övriga länder som är möjliga som referensland beslutar om att fastställa ett referensland.

9 § Om ett gemensamt beslut enligt 8 § inte har fattats inom en månad från det att AIF-förvaltaren begäran lämnades in eller om förvaltaren inte har informerats om beslutet inom sju dagar från det att det fattades, får förvaltaren själv välja sitt referensland på grundval av kriterierna i någon av 3–7 §§.

10 § Finansinspektionen ska pröva AIF-förvaltarens val av referensland enligt 1 eller 9 § i samband med prövningen av förvaltarens ansökan om tillstånd enligt 5 kap. 10 a § andra stycket.

Om Finansinspektionen finner att AIF-förvaltarens val av referensland uppfyller kriterierna i 1 eller 9 §, ska inspektionen underrätta Europeiska värdepappers- och marknadsmyndigheten samt lämna uppgifter om förvaltarens motivering och marknadsföringsstrategi.

Tidsfristen i 3 kap. 8 § första stycket ska inte löpa under tiden från det att Finansinspektionen har underrättat Europeiska värdepappers- och marknadsmyndigheten till dess att myndigheten har lämnat sitt besked till inspektionen.

11 § Om Finansinspektionen avser att, i strid med ett besked från Europeiska värdepappers- och marknadsmyndigheten som avses i 10 § tredje stycket, ge AIF-förvaltaren tillstånd enligt 5 kap. 10 a § andra stycket, ska inspektionen underrätta myndigheten och ange sina skäl för detta. I tillämpliga fall ska inspektionen även underrätta behörig myndighet i det land där en av förvaltaren förvaltat alternativ investeringsfond ska marknadsföras och behörig myndighet i det land där fonden är etablerad.

Ändring av referensland

12 § En AIF-förvaltare som, inom två år från det att tillstånd enligt 5 kap. 10 a § andra stycket beviljades, avser att ändra sin marknadsföringsstrategi på ett sådant sätt att ett nytt referensland kan behöva utses, ska anmäla detta till Finansinspektionen innan ändringen genomförs.

13 § I en anmälan enligt 12 § ska AIF-förvaltaren

1. ange och motivera valet av nytt referensland utifrån kriterierna i någon av 1 och 3–7 §§,
2. redovisa den nya marknadsföringsstrategin, samt
3. lämna uppgifter om namn på den rättsliga representanten och plats i det nya referenslandet där denne är etablerad.

14 § Finansinspektionen ska pröva AIF-förvaltarens motivering enligt 13 § och underrätta Europeiska värdepappers- och marknadsmyndigheten om sin bedömning. Underrättelsen ska innehålla uppgifter om förvaltarens motivering till val av nytt referensland och den nya marknadsföringsstrategin.

Om Europeiska värdepappers- och marknadsmyndigheten och Finansinspektionen finner att AIF-förvaltarens val av nytt referensland uppfyller kriterierna i någon av 1 och 3–7 §§, ska inspektionen underrätta myndigheten samt förvaltaren och dess ursprungliga rättsliga representant om sitt beslut. Finansinspektionen ska även underrätta behörig myndighet i det nya referenslandet om ändringen samt utan dröjsmål överlämna en kopia av tillstånds- och tillsynsdokumentationen för AIF-förvaltaren.

15 § Om Finansinspektionens beslut enligt 14 § står i strid med beskedet från Europeiska värdepappers- och marknadsmyndigheten, ska inspektionen underrätta myndigheten om beslutet och ange sina skäl för det. I tillämpliga fall ska inspektionen även underrätta behörig myndighet i det land där en av

förvaltaren förvaltat alternativ investeringsfond ska marknadsföras och behö-
rig myndighet i det land där fonden är etablerad.

16 § Finansinspektionen ska begära att en AIF-förvaltare lämnar in en an-
mälan om ändring av referensland enligt 12 §, om det inom två år från det att
tillstånd beviljades framgår av den faktiska utvecklingen av förvaltarens verk-
samhet inom EES att förvaltaren

1. inte har följt den ursprungliga marknadsföringsstrategin,
2. har lämnat felaktiga uppgifter om den, eller
3. har genomfört ändringar av den utan att först ha underrättat inspektio-
nen.

I 14 kap. finns bestämmelser om ingripanden mot en AIF-förvaltare som
inte har följt en begäran enligt första stycket.

17 § Om AIF-förvaltaren ändrar sin marknadsföringsstrategi efter den tid-
punkt som anges i 12 §, får förvaltaren lämna in en begäran till Finansinspek-
tionen om ändring av referensland med anledning av den nya strategin. I så-
dant fall tillämpas 13–15 §§.

6 kap.

4 a § En AIF-förvaltare med tillstånd enligt 3 kap. 1 § får, efter underrät-
telse till Finansinspektionen, till professionella investerare i ett annat land
inom EES marknadsföra andelar eller aktier i en av förvaltaren förvaltat icke
EES-baserad alternativ investeringsfond. Vid sådan marknadsföring krävs att

1. förvaltaren och dess verksamhet kan antas komma att uppfylla kraven i
denna lag och andra författningar som reglerar verksamheten,
2. det mellan Finansinspektionen och tillsynsmyndigheten i det land där
fonden är etablerad finns lämpliga samarbetsarrangemang,
3. det land där fonden är etablerad har vidtagit nödvändiga åtgärder för att
motverka penningtvätt och finansiering av terrorism, och
4. det mellan det land där fonden är etablerad samt Sverige och de länder
inom EES där fonden ska marknadsföras finns en skriftlig överenskommelse
som uppfyller kraven i artikel 26 i OECD:s modellavtal för skatter på inkomst
och förmögenhet och som säkerställer ett effektivt informationsutbyte i skat-
teärenden mellan berörda länder.

4 b § För underrättelseförfarandet, väsentliga ändringar av något som har
angetts i en underrättelse och Finansinspektionens handläggning tillämpas
5 och 6 §§.

Finansinspektionen ska, utöver det som anges i 5 § tredje stycket, lämna in-
formation till Europeiska värdepappers- och marknadsmyndigheten om AIF-
förvaltarens marknadsföring i ett annat land inom EES samt informera myn-
digheten om inspektionen finner att en ändring som avses i 6 § är godtagbar
och medför antingen att vissa alternativa investeringsfonder inte längre mark-
nadsförs eller att ytterligare alternativa investeringsfonder kommer att mark-
nadsföras.

28 § En sådan AIF-förvaltare som avses i 3 kap. eller 5 kap. 1 §, 2 §, eller 10 a § andra stycket ska ersätta en skada som förvaltaren eller en uppdragstagare har tillfogat den alternativa investeringsfonden eller dess investerare genom att överträda

1. denna lag, andra författningar som reglerar AIF-förvaltarens verksamhet eller nationella bestämmelser i förvaltarens hemland som genomför direktivet om förvaltare av alternativa investeringsfonder,

2. fondens fondbestämmelser, bolagsordning eller motsvarande regelverk, eller

3. bolagsordningen eller interna instruktioner som har sin grund i en författning som reglerar förvaltarens verksamhet.

Avtal som inskränker en icke-professionell investerares rätt enligt första stycket är utan verkan. Det gäller dock inte sådana icke-professionella investerare som anges i 4 kap. 5 § andra stycket.

Lagval, behörig domstol och delgivning

32 § På ett rättsförhållande mellan en investerare som har hemvist inom EES och en icke EES-baserad AIF-förvaltare ska lagen i förvaltarens referensland tillämpas, om rättsförhållandet rör investerarens rättigheter eller skyldigheter i egenskap av ägare av andelar eller aktier i en alternativ investeringsfond.

På ett sådant rättsförhållande som avses i första stycket mellan en investerare som avses där och en icke EES-baserad alternativ investeringsfond som marknadsförs i Sverige, ska lagen i hemlandet eller referenslandet för den AIF-förvaltare som förvaltar fonden tillämpas.

I de fall som avses i första och andra styckena får det dock avtalas att lagen i ett annat bestämt land inom EES ska tillämpas. Ett avtalsvillkor om att lagen i ett land utanför EES ska tillämpas på rättsförhållandet är ogiltigt.

33 § En tvist om ett rättsförhållande som rör en investerares rättigheter eller skyldigheter i egenskap av ägare av andelar eller aktier i en alternativ investeringsfond får tas upp av svensk domstol om, tvisten är mellan en investerare som har hemvist inom EES och

1. en icke EES-baserad AIF-förvaltare som har Sverige som referensland, eller

2. en icke EES-baserad alternativ investeringsfond som marknadsförs i Sverige.

34 § Om det inte finns någon domstol som enligt rättegångsbalken är behörig att ta upp en tvist som avses i 33 § när svensk domsrätt föreligger enligt denna lag, är Stockholms tingsrätt behörig.

35 § Ett avtalsvillkor om att domstolarna i ett land utanför EES ska vara behöriga att pröva en sådan tvist som avses i 33 § är ogiltigt.

36 § En icke EES-baserad AIF-förvaltare som har Sverige som referensland får delges genom förvaltarens rättsliga representant.

13 kap.

4 § En AIF-förvaltare som förvaltar alternativa investeringsfonder som i betydande grad använder finansiell hävstång ska för varje sådan fond regelbundet informera Finansinspektionen om den samlade nivån på finansiell hävstång och den finansiella hävstångens sammansättning. Informationen ska innehålla uppgift om fondens fem mest betydande långgivare och om de belopp som lånats från dessa.

Första stycket ska även tillämpas av icke EES-baserade AIF-förvaltare med tillstånd enligt 5 kap. att i Sverige marknadsföra eller förvalta alternativa investeringsfonder.

13 § Finansinspektionen får hänskjuta frågor som rör ett förfarande av en annan behörig myndighet inom EES till Europeiska värdepappers- och marknadsmyndigheten för tvistlösning i de fall som framgår av artiklarna 21.6, 35.2, 35.15, 37.6, 37.7, 37.8, 37.9, 37.12, 37.19, 40.2, 40.15, 42.1, 45.10, 50.4 och 55 i direktivet om förvaltare av alternativa investeringsfonder.

14 kap.

4 § Finansinspektionen ska återkalla en AIF-förvaltares tillstånd om förvaltaren

1. har fått tillståndet genom att lämna falska uppgifter eller på något annat otillbörligt sätt,

2. inte inom ett år från det att tillstånd beviljades har börjat driva sådan verksamhet som tillståndet avser,

3. har förklarat sig avstå från tillståndet,

4. under en sammanhängande tid av sex månader inte har drivit sådan verksamhet som tillståndet avser, eller

5. är icke EES-baserad och inte längre har Sverige som referensland.

I de fall som avses i första stycket 1, 2 och 4 får i stället varning meddelas om det är tillräckligt.

22 §⁶ Om en icke EES-baserad AIF-förvaltare som driver verksamhet i Sverige med stöd av tillstånd enligt 5 kap. åsidosätter sina skyldigheter enligt denna lag eller andra författningar som reglerar förvaltarens verksamhet i Sverige, gäller 1 och 2 §§.

Om Finansinspektionen har skäl att anse att en icke EES-baserad AIF-förvaltare som driver verksamhet i Sverige efter underrättelse enligt 5 kap. inte borde ha fått tillstånd i sitt referensland enligt direktivet om förvaltare av alternativa investeringsfonder, tillämpas 21 §.

Finansinspektionen ska underrätta behörig tillsynsmyndighet i det land där förvaltaren är etablerad om de åtgärder som enligt 1 § har vidtagits med stöd av denna paragraf.

15 kap.

2 § Regeringen eller den myndighet som regeringen bestämmer får meddela föreskrifter om

1. vilka åtgärder en AIF-förvaltare ska vidta för att uppfylla de krav som följer av 3 kap. 2 § tredje stycket,
2. vad en AIF-förvaltare ska iaktta för att uppfylla skyldigheterna i 4 kap. 2 § första stycket 4 och 8 § tredje stycket och 5 kap. 5 § tredje stycket,
3. vilka poster som får räknas in i startkapitalet och kapitalbasen enligt 7 kap. 1–4 §§,
4. vilka uppgifter som ska ingå i en underrättelse enligt 8 kap. 14 § och i en ansökan om godkännande enligt 8 kap. 16 §, samt vilken information och vilka handlingar som samtidigt ska lämnas till Finansinspektionen,
5. en AIF-förvaltares ersättningssystem och vad förvaltaren ska iaktta för att uppfylla villkoren enligt 8 kap. 22 §,
6. vilka uppgifter som ska ingå i en informationsbroschyr enligt 10 kap. 1 § och 12 kap. 7 §,
7. vilka uppgifter som ska ingå i ett faktablad enligt 10 kap. 2 § och 12 kap. 8 §,
8. tillhandahållande av informationsbroschyr och faktablad enligt 10 kap. 3 §,
9. vilka uppgifter som ska ingå i underrättelser enligt 11 kap. 4, 5 och 7 §§ samt vilken information och vilka handlingar som samtidigt ska lämnas till Finansinspektionen,
10. vad AIF-förvaltaren ska iaktta för att uppfylla bestämmelserna i 12 kap. 3 §,
11. innehåll i årsberättelser och halvårsredogörelser enligt 12 kap. 10 §,
12. kriterier för de finansiella tillgångar som medel i en specialfond får placeras i, vilka tekniker och instrument en AIF-förvaltare får använda samt villkor och gränser för sådan användning, det system för riskhantering som en AIF-förvaltare som förvaltar specialfonder ska ha och beräkning av exponeringar enligt 12 kap. 13 §,
13. på vilket sätt underrättelse ska lämnas, vilka fel och försummelser som ska rapporteras till Finansinspektionen samt förutsättningar för överföring av finansiella instrument och förvaltning enligt 12 kap. 14 §,
14. hur beräkning och redovisning av en specialfonds risknivå ska utföras enligt 12 kap. 15 §,
15. vilken information som ska lämnas till andelsägare, hur den ska utformas, på vilket sätt den ska tillhandahållas och vad som ska bifogas informationen enligt 12 kap. 16 §,
16. vad som vid förvaltning av specialfonder ska iakttas för att uppfylla skyldigheterna i 12 kap. 19 §,
17. vilka upplysningar som AIF-förvaltare ska lämna till Finansinspektionen enligt 13 kap. 6 §,
18. avgifter enligt 13 kap. 15 §, samt
19. på vilket språk handlingar som avses i denna lag ska upprättas.

16 kap.

2 § Om Finansinspektionen i ett ärende om tillstånd enligt 3 kap. 1 § första stycket eller 5 kap. 10 a § andra stycket inte meddelar beslut inom sex månader från det att ansökan gavs in, ska inspektionen underrätta sökanden om skälen för detta. Sökanden får därefter begära förklaring av domstol att ärendet onödigt uppehålls.

Om Finansinspektionen inte lämnar över en underrättelse som avses i 6 kap. 2 § första stycket 2 till behörig myndighet i utlandet inom den tid som anges i paragrafen från det att underrättelsen togs emot och inte heller inom samma tid meddelar beslut enligt fjärde stycket 2 samma paragraf, ska inspektionen underrätta sökanden om skälen för detta. Sökanden får därefter begära förklaring av domstol att ärendet onödigt uppehålls.

En begäran om en förklaring som avses i första eller andra stycket ska göras hos allmän förvaltningsdomstol. Prövningstillstånd krävs vid överklagande till kammarrätten.

Om Finansinspektionen inte har meddelat ett beslut som avses i första stycket inom sex månader från det att en förklaring har lämnats, ska ansökan anses ha avslagits. Om en underrättelse som avses i andra stycket inte har lämnats över inom två månader från det att en förklaring har lämnats, ska beslut enligt 6 kap. 2 § fjärde stycket 2 anses ha meddelats.

Denna lag träder i kraft den dag regeringen bestämmer.

På regeringens vägnar

PETER NORMAN

Katarina Back
(Finansdepartementet)